

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-720-535(34)16/17/TN/AK

Warszawa, dnia 24 lutego 2017 r.

DECYZJA nr DNR-1/19/2017

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w związku z art. 127 § 3 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, 868, 996 i 1579) oraz art. 26 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego na wniosek przedsiębiorcy Longway Poland spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Pruszkowie w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-1/6/2017 z 11 stycznia 2017 r., dotyczącej ogólnego bezpieczeństwa rowerów DINO 14" i DINO 16", Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- a) uchyla pkt 3 zaskarżonej decyzji i w tym zakresie, na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047) nakłada na przedsiębiorcę Longway Poland spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Pruszkowie za wprowadzenie na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa, tj. rowerów DINO 14" i rowerów DINO 16" karę pieniężną w wysokości 35 000 zł (słownie: trzydzieści pięć tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa;
- b) w pozostałym zakresie utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Pismem z 24 stycznia 2017 r. przedsiębiorca Longway Poland spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Pruszkowie (dalej jako: „strona postępowania”) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) nr DNR-1/6/2017 z 11 stycznia 2017 r. W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK uznał, że rowery DINO 14” i Dino 16” (dalej także jako: „rowery DINO” lub „rowery”), ze względu na brak możliwości swobodnego obrotu układu kierowniczego co najmniej o 60° w obie strony od położenia na wprost, a w przypadku roweru DINO 14” także ze względu na zbyt małą odległość kółek pomocniczych od ramy roweru nie są bezpieczne i na podstawie art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. b i c ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047) (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), nakazał stronie postępowania natychmiastowe wycofanie produktów z rynku i ostrzeżenie konsumentów o stwarzanym przez nie zagrożeniu, wskazując jednocześnie jego treść i formę. Jednocześnie organ nadzoru, na podstawie art. 24 ust 12 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zobowiązał stronę postępowania do przekazania dowodów wykonania nałożonych na nią obowiązków. Ponadto, na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK nałożył na stronę postępowania karę pieniężną w wysokości 40 000 zł.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania zakwestionowała rozstrzygnięcie zawarte w decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/6/2017 z 11 stycznia 2017 r., a swój wniosek w tym zakresie umotywowała „chęcią potwierdzenia woli usunięcia niebezpiecznych produktów z rynku”. Strona postępowania wskazała również na podjęcie współpracy z organem nadzoru w ramach prowadzonego postępowania oraz zwróciła się o pozytywne rozpatrzenie jej wniosku celem dostarczenia dowodów, wyjaśnień i pełnej dokumentacji potwierdzającej podjęte przez nią działania naprawcze. Do wniosku z 24 stycznia 2017 r. strona postępowania dołączyła dowody przedłożone we wcześniejszym toku sprawy zobowiązując się również do niezwłocznego uzupełnienia brakujących oświadczeń dystrybutorów oraz deklarację dostawcy kółek pomocniczych do roweru DINO 14”, wskazującą na okoliczność, że kółka dostarczone na sezon 2016 r. różnią się od tych, które były dostarczane w latach 2014 – 2015 r.

Dowód: pismo strony postępowania z 24 stycznia 2017 r. – k. 544-524 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 7 lutego 2017 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o przekazanie dowodów na poparcie twierdzeń zaprezentowanych we wniosku z 24 stycznia 2017 r. oraz deklarowanych przez nią dowodów podjęcia działań naprawczych w stosunku do produktów. W tym samym piśmie organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 7 lutego 2017 r. - k. 546-545 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Zadaniem organu odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy i ocena materiału dowodowego, przy uwzględnieniu stanu faktycznego stwierdzonego w czasie wydania decyzji przez organ w pierwszej instancji, jak i zmiany stanu faktycznego, które zaszły pomiędzy wydaniem decyzji przez organ I instancji, a wydaniem decyzji przez organ odwoławczy (*vide* wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 25 kwietnia 2013 r., II OSK 2579/11). Powyższe stanowisko sądu nie traci na aktualności także w przypadku postępowania administracyjnego prowadzonego przez Prezesa UOKiK na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w którym to postępowaniu funkcję odwołania pełni wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. W istocie bowiem w postępowaniu w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy organ powinien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całości, nie ograniczając się jedynie do rozpatrzenia zarzutów strony podniesionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, badając zarówno jej zgodność z prawem, jak celowość i słuszność rozstrzygnięcia.

We wniosku z 24 stycznia 2017 r. strona postępowania zwróciła się o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/6/2017 z 11 stycznia

2017 r., w związku z powyższym Prezes UOKiK uznał, że strona postępowania zaskarżyła kwestionowaną decyzję w całości.

Przedmiotem postępowania zakończonego decyzją nr DNR-1/6/2017 z 11 stycznia 2017 r. było ustalenie, czy rowery DINO spełniają ogólne wymagania bezpieczeństwa, a w przypadku stwierdzenia, że tak nie jest – ocena, czy strona postępowania podjęła zaproponowane przez Prezesa UOKiK dobrowolne działania naprawcze eliminujące zagrożenia stwarzane przez te produkty w toku prowadzonego postępowania (co, na zasadzie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stanowiłoby przesłankę do jego umorzenia) bądź też podjęcie przez organ nadzoru środków określonych w art. 24 ust. 4 ww. ustawy, mających na celu odwrócenie niebezpieczeństwa oraz zapewnienie ochrony zdrowia i życia konsumentów (art. 24 ust. 10 ustawy). Podstawę do wszczęcia postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa rowerów DINO stanowiły natomiast wyniki badań organoleptycznych tych produktów, przeprowadzonych przez inspektorów reprezentujących Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. W ich wyniku ustalono, że układ kierowniczy w obu rowerach umożliwia swobodny obrót maksymalnie do około 45°, co jest niezgodne z pkt 4.8.4 normy PN-EN ISO 8098:2014-08 *Rowery. Wymagania bezpieczeństwa dla rowerów dziecięcych* (dalej jako: „norma”), stosownie do którego układ kierowniczy powinien umożliwiać swobodny obrót co najmniej o 60°, w obie strony od położenia na wprost.. Nieprawidłowość ta w znacznym stopniu ogranicza promień skrętu roweru i ominięcie przeszkody, a w konsekwencji może być przyczyną wypadku dziecka. Ponadto – w przypadku roweru DINO 14” – ustalono, że odległość pozioma między płaszczyzną pionową przechodzącą przez kółko pomocnicze a płaszczyzną pionową przechodzącą przez linię środkową ramy roweru wynosi 165 mm, co jest niezgodne z pkt 4.16.2 lit. a normy, stosownie do którego odległość ta powinna wynosić co najmniej 175 mm. Zbyt mała odległość kółek pomocniczych może powodować utratę stabilności roweru i w konsekwencji przyczynić się do upadku dziecka. Stwierdzić przy tym trzeba, że zarówno w toku postępowania zakończonego decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/6/2017 z 11 stycznia 2017 r., jak również w toku postępowania zainicjowanego wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej ww. decyzją strona postępowania nie kwestionowała wyników badań organoleptycznych rowerów DINO. Mając powyższe na uwadze, organ nadzoru uznał wyniki badań rowerów przeprowadzonych przez inspektorów Inspekcji Handlowej za okoliczność bezsporną w niniejszej sprawie. W toku postępowania odwoławczego, zainicjowanego wnioskiem strony postępowania z 24 stycznia 2017 r. przekazała ona oświadczenie przedsiębiorcy będącego dostawcą kółek pomocniczych do roweru DINO 14”, z której

wynika, że rozstaw kółek pomocniczych przeznaczonych do montażu w tym modelu roweru dostarczonych na sezon 2016 r. był o 10 mm mniejszy niż w tych samych elementach, dostarczanych stronie postępowania w latach 2014 – 2015 r. Prezes UOKiK uznał zatem, że strona postępowania potwierdziła powoływaną w ramach postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów okoliczność zmiany w konstrukcji roweru DINO 14”, wprowadzoną w rowerach sprzedawanych w 2016 r. i udowodniła, że rowery sprzedawane przed tą datą posiadały wymagany rozstaw kółek pomocniczych. Nie zmienia to jednak faktu, że rowery te nie spełniają wymagań bezpieczeństwa w zakresie układu kierowniczego (pkt 4.8.4 normy), a w odniesieniu do egzemplarzy wprowadzanych na rynek w 2016 r. – także w zakresie wymaganego rozstawu kółek pomocniczych (pkt 4.16.2 lit. a normy). Mając powyższe na uwadze, stwierdzić trzeba, że ponowna analiza i ocena materiału dowodowego zgromadzonego w ramach postępowania obu instancji potwierdza okoliczność niespełnienia przez rowery DINO wymagań w zakresie bezpieczeństwa i nie daje podstaw do kwestionowania prawidłowości rozstrzygnięcia zawartego w zaskarżonej decyzji administracyjnej.

Materiał dowodowy zgromadzony w ramach postępowania zakończony decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/6/2017 z 11 stycznia 2017 r. nie dał, w opinii Prezesa UOKiK, podstaw do przyjęcia, że strona postępowania podjęła dobrowolne działania naprawcze, które wyeliminowały zagrożenia stwarzane przez kwestionowane rowery w odniesieniu do egzemplarzy rowerów wprowadzonych na rynek. O ile bowiem przekazane przez stronę postępowania dokumenty (tj. protokół przekazania posiadanych egzemplarzy rowerów DINO 14” do utylizacji oraz sprawozdanie z badań laboratoryjnych roweru DINO 16” potwierdzające spełnianie przez ten produkt wymagań w zakresie układu kierowniczego) potwierdzają, że strona postępowania podjęła działania naprawcze w stosunku do egzemplarzy produktów będących w jej posiadaniu, to przekazanie dowodów od 12 z 54 dystrybutorów roweru DINO 14” i 23 z 85 dystrybutorów roweru DINO 16” nie może być, zdaniem organu nadzoru, potraktowane jako przekazanie dowodów potwierdzających podjęcie wystarczających działań w stosunku do egzemplarzy produktów wprowadzonych na rynek i będących w posiadaniu dystrybutorów.

Ponadto, strona postępowania nie przekazała dowodów, które mogłyby potwierdzić jej stanowisko zawarte we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, z którego wynika, że pozostali dystrybutorzy (tj. przedsiębiorcy, od których strona postępowania nie przekazała oświadczeń o nieposiadaniu rowerów lub faktur korygujących potwierdzających zwrot posiadanych egzemplarzy produktów) nie mieli już rowerów DINO w swojej ofercie

handlowej. Należy zauważyć, że w ramach trwającego prawie siedem miesięcy postępowania I instancji strona postępowania nie sygnalizowała żadnych trudności z pozyskaniem dowodów od swych kontrahentów i zobowiązała się do przekazania dowodów potwierdzających wycofanie produktów z rynku od pozostałych dystrybutorów rowerów DINO. Strona postępowania nie udowodniła również w żaden sposób, że monitorowała rynek w powyższym zakresie lub próbowała gromadzić oświadczenia od przedsiębiorców, którzy nie odpowiedzieli na jej wezwanie do przekazania informacji na temat liczby posiadanych egzemplarzy produktów, do czego Prezes UOKiK wezwał ją w piśmie z 7 lutego 2017 r. Należy przy tym mieć na względzie, że *„w postępowaniu administracyjnym ciężar przeprowadzenia dowodu spoczywa na tym, kto z określonego faktu wywodzi dla siebie skutki prawne. Prowadzi to do konkluzji, że nałożenie na organy prowadzące postępowanie administracyjne obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego nie zwalnia strony postępowania od współudziału w realizacji tego obowiązku. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy nieudowodnienie określonej czynności faktycznej może prowadzić do rezultatów niekorzystnych dla strony”* (tak Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z 10 kwietnia 2013 r., sygn. akt: IV SA/Wr 825/12).

Jak wskazano we wcześniejszej części niniejszej decyzji, niepodjęcie przez przedsiębiorcę będącego stroną postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów dobrowolnych i wystarczających działań naprawczych w odniesieniu do produktów będących jego przedmiotem, przy jednoczesnym stwierdzeniu, że produkty te nie są bezpieczne, obliguje organ nadzoru do podjęcia środków określonych w art. 24 ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Powyższe podyktowane jest celem ww. ustawy, jakim jest ochrona zdrowia i życia konsumentów narażonych na niebezpieczeństwo związane z używaniem produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa i ich eliminacja z rynku.

Mając na uwadze okoliczność, że w toku postępowania zakończonego decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/6/2017 z 11 stycznia 2017 r. strona postępowania potwierdziła, że wyeliminowała przyczyny zagrożeń stwarzanych przez rowery będące przedmiotem postępowania w odniesieniu do egzemplarzy tych produktów będących w jej posiadaniu oraz odebranych od niewiele ponad ¼ z ogólnej liczby ich dystrybutorów, organ nadzoru uznał za celowe nałożenie na nią obowiązków określonych w art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. b i c ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. W opinii Prezesa UOKiK obowiązki nałożone na stronę postępowania są niezbędne do wyeliminowania zagrożenia stwarzanego przez rowery DINO oraz adekwatne do stwarzanego przez nie zagrożenia.

Z kolei stwierdzenie, że rowery będące przedmiotem postępowania nie są produktami bezpiecznymi stanowi przesłankę do nałożenia przez Prezesa UOKiK kary pieniężnej na stronę postępowania. Wprowadzając bowiem te produkty na rynek, strona postępowania naruszyła art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Naruszenie tego przepisu, zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, upoważnia Prezesa UOKiK do nałożenia na producenta kary pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

Mając na uwadze okoliczność, że we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania nie powołała żadnych zarzutów odnośnie prawidłowości ustalenia przez Prezesa UOKiK nałożonej na nią kary pieniężnej, Prezes UOKiK w sposób ogólny dokonał ponownej analizy rozstrzygnięcia w zakresie kary.

Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów stanowi, że wysokość kary pieniężnej ustala się uwzględniając w szczególności stopień i okoliczności naruszenia przez przedsiębiorcę obowiązków.

W związku z tym, że Prezes UOKiK w niniejszej decyzji uznał, że przedłożona przez stronę przy wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z 24 stycznia 2017 r. deklaracja dostawcy kółek pomocniczych do roweru DINO 14” potwierdza, że konstrukcja tego modelu roweru w latach 2014 – 2015 nie wykazywała nieprawidłowości w zakresie rozstawu kółek pomocniczych, a tym samym różniła się od tej z 2016 r., organ nadzoru rynku postanowił uznać ten fakt za udowodniony i nie traktować na niekorzyść strony postępowania okoliczności, że uniemożliwiła ona ustalenie od kiedy faktycznie wprowadzała na rynek ww. model roweru rowery ze stwierdzonymi nieprawidłowościami.

Nie mniej jednak, pozostałe okoliczności naruszenia przez stronę obowiązków w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów, organ nadzoru uznaje za prawidłowe i uzasadnione. I tak, podkreślić trzeba, że w zaskarżonym rozstrzygnięciu Prezes UOKiK uwzględnił okoliczności przemawiające na korzyść strony postępowania, tj. pierwsze naruszenie przez nią przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, brak skarg i reklamacji konsumenckich na produkty będące przedmiotem postępowania oraz koszty poniesione przez stronę w związku z przekazaniem rowerów DINO 14” do utylizacji. W tym stanie rzeczy wymierzona kara pieniężna jest w opinii Prezesa UOKiK zasadna, zwłaszcza biorąc pod uwagę uwzględnione okoliczności przemawiające na niekorzyść strony postępowania, tj. zawodowy charakter prowadzonej przez stronę postępowania działalności gospodarczej oraz fakt, że produkcja rowerów stanowi jej główny przedmiot, znaczną liczbę

produktów wprowadzonych na rynek oraz fakt, że są one przeznaczone dla dzieci stanowiących kategorię konsumentów, która według ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów podlega szczególnej ochronie, dużą liczbę produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa wprowadzonych na rynek oraz długi okres czasu obowiązywania naruszonych przez stronę postępowania wymagań w zakresie bezpieczeństwa rowerów. Prezes UOKiK prawidłowo również ustalił wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem, będącą kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej, nakładanej przez Prezesa UOKiK w ramach postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Reasumując, Prezes UOKiK postanowił nie brać pod uwagę jako okoliczności obciążającej przy określaniu wysokości nałożonej kary pieniężnej faktu braku współpracy strony postępowania z organem nadzoru w zakresie ustalenia, na czym polegały zmiany wprowadzone przez nią w rowerach DINO 14" sprzedawanych w 2016 r., co stanowiło podstawę do zmniejszenia nałożonej na stronę postępowania kary pieniężnej do wysokości 35 000 zł.

Zdaniem Prezesa UOKiK nałożona w niniejszej decyzji na stronę postępowania kara pieniężna nie może zostać uznana za nadmierną (35% maksymalnej wysokości kary przewidzianej w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów) stanowiąc jednocześnie realną dolegliwość finansową dla przedsiębiorcy. Powyższe zgodne jest z funkcją administracyjnej kary pieniężnej, bowiem jak wynika z wyroku WSA z 22 maja 2015 r. (VI SA/Wa 3597/14) *„kara pełni funkcję prewencyjną, - jest wyraźnym ostrzeżeniem na przyszłość zapobiegającym powstawaniu nagannych praktyk rynkowych – oraz pełni funkcję represyjną stanowi dolegliwość dla przedsiębiorcy nie niosąc za sobą jednocześnie ryzyka wyeliminowania go z obrotu gospodarczego. Kary wymierzane w sprawach z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów, uwzględniając kryteria ich wymierzania przewidziane w ww. ustawie, nie mogą mieć charakteru symbolicznego”*.

Zgodnie z art. 138 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Prezes UOKiK, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego z uwzględnieniem okoliczności i dowodów przedłożonych przez stronę w toku postępowania odwoławczego – zarówno pod kątem oceny legalności, jak i celowości wydanego rozstrzygnięcia – postanowił zmniejszyć nałożoną na stronę postępowania karę pieniężną do wysokości 35 000 zł. Natomiast w pozostałym zakresie zaskarżonego rozstrzygnięcia organ nadzoru nie dopatrył się przesłanek, które przemawiałyby za uchyleniem lub zmianą decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/6/2017 z 11 stycznia 2017 r. Należy podtrzymać argumenty wskazane w zaskarżonej decyzji, uzasadniające dokonaną ocenę bezpieczeństwa produktów, nałożenie na stronę obowiązków określonych w art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. b i pkt c ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, jak również zobowiązanie jej do uiszczenia kary pieniężnej za wprowadzenie na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa.

Mając powyższe na względzie, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiszczyć w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku

Jadwiga Gunerka

Otrzymuje:

Longway Poland sp. z o.o.
ul. Parzniewska 4A
05-800 Pruszków